

Coincidentally with the Award given to the Intrapreneur of the Year 2009 in Stockholm on November 16th, an Honorary Award was given to The Foresight Group, with the following wording;

"The Foresight Group has been a forerunner for 30 years in "intrapreneurship", encouraging and facilitating the emergence of the entrepreneurial forces in companies and organizations in Sweden as well as internationally, and through this contributed to making Intrapreneurship a global concept."

(Translation of an editorial in Industry Daily, leading Swedish financial and business paper, on November 16th, 2009)

That's why intrapreneurs are so important

Last Friday the small consulting firm, The Foresight Group, was recognized for its efforts to put intrapreneurs – employees that function like entrepreneurs – on the international scene for the past 30 years. The award was received by one of the founders, Sven Atterhed. It was a well deserved award for a good cause.

It is equally fitting that Volvo Cars' Ulf Nordström received an award for his dedicated work on environmentally friendly cars at Volvo, which substantially lowered the time for their development.

Intrapreneurs are especially important today when current trends call for companies to hone and focus on what they are already good at; making every company one dimensional and easy to analyze. The diversification of risks is then handled by fund managers through combinations of different shares in their portfolios.

The danger of such strong focusing action is that companies easily lose their capabilities for survival. Let me take a few examples.

Volvo did not focus their activities towards automobiles alone in the 1950-ies, but expanded towards trucks and engines. SCA expanded into packaging, hygiene products and others.

The founder of H&M, Erling Persson, changed from pens to women's fashion. The change was fortunate in all these cases. None of the early core activities were as buoyant as the new ones.

Many Swedish companies would have fared much worse if they had not had strong and disobedient subsidiary- or divisional managers, typical intrapreneurs.

Astra Zeneca would have been something different and smaller without Ivan Östholm's efforts in the small subsidiary Hässle, which developed proprietary drugs.

Ericsson would most likely not have managed the shift in technology in the 1990-ies in such an excellent manner without the technology buff Åke Lundqvist in their out of the box activities in the SRA.

The steel group Sandvik would not have become world leaders in hard metals without their stubborn divisional manager, Wilhelm Haglund.

Even in companies that are pruning and focusing their activities there has to be room for some rebellious and entrepreneurial individuals. In a changing world extreme openness and flexibility is the only strategy that can ensure survivability in the long run.

That has been the message of Sven Atterhed and his colleagues for three decades.

It is a message that never goes out of fashion.

Ronald Fagerfjäll (Editor)

Därför är intraprenörer så viktiga

Di RAKT PÅ SAK

■ I fredags belönades det lilla Svenska konsultbolaget The Foresight Group för att ha satt begreppet intraprenör – en anställd som fungerar som en entreprenör inom ett företag – på den internationella kartan under 30 års arbete. Priset togs emot av en av grundarna, Sven Atterhed. Det var en väl-förtjänt utmärkelse för en god sak.

Bra är också att Volvo PV:s Ulf Nordström fick pris för sitt envetna arbete för miljöbilar i Volvo vilket avsevärt förkortade utvecklingstiden. Intraprenörer är särskilt viktiga i dag, när logiken så ofta är att företag ska renodla och specialisera sig på det som de redan kan; då blir nämligen varje företag mer lättanalyserat och entydigt. Riskspridningen sköter sedan fondförvaltarna genom att

kombinera olika företags aktier i sina portföljer.

Men faran med en sådan stark renodlingsförkunnelse är att företag lätt förlorar sin överlevnadsförmåga. Låt mig ta några exempel.

Volvo renodlade inte verksamheten mot personbilar på 1950-talet utan breddade i stället mot lastbilar och motorer. SCA breddade mot förpackningar, hygienprodukter och annat.

H&M:s grundare Erling Persson bytte från pennor till dammode. Tur var det i samtliga fall. Ingen av de tidigare kärnverksamheterna var lika bärkraftiga som de nya.

Flera av de största svenska företagen hade klarat sig mycket sämre om de inte hade haft kraftfulla och olydiga dotterbolags- eller divisionschefer, typiska intraprenörer.

Astra Zeneca i dag hade varit något annat och mindre utan Ivan Östholms

"I en föränderlig värld är extrem öppenhet och flexibilitet det enda som kan erbjuda överlevnadsförmåga på sikt."

insats i det lilla dotterbolaget Hässle som utvecklade originalläkemedel.

Ericsson skulle knappast ha klarat tekniskiftet på 1990-talet så glänsande utan mobilfantasten Åke Lundqvist i källarverksamheten SRA.

Stålkoncernen Sandvik skulle inte ha kunnat bli världsledande på hårdmetall utan den envise divisionschefen Wilhelm Haglund.

Även i företag som renodlar för att bli mer fokuserade och mer effektiva måste det få finnas obekväma och drivande människor. I en föränderlig värld är extrem öppenhet och flexibilitet det enda som kan erbjuda överlevnadsförmåga på sikt.

Det har varit Sven Atterheds och hans kollegers budskap i tre decennier.

Det är ett budskap som aldrig blir omodernt.

RONALD FAGERFJÄLL